

Fallefen: Jeg skal, mine Herrer, i Modsetning til hvad den ærede sidste Taler yttrede, tillade mig at udtale det Dulle, at den ærede Minister vil understøtte dette Forslag. Jeg tror ikke, at det, vi see og høre om det danske Sprogs Stilling i Slesvig, er saaledes, at vi skulle lade nogen Leilighed til at understøtte det, om det end kun bliver paa ringe Maade, slippe os af Hænderne. De Penge, hvorom der her er Tale, gives jo desuden ikke saaledes hen i Vind og Veir; de lægges i Cultusministeriets Haand, og det er en Selvsølge, at den høitagtede Minister ikke vil benytte dem, medmindre det kan skee paa en passende og heldig Maade. Jeg tror, at mange af de Argumenter, som den ærede sidste Taler fremførte, ikke have stor Betydning. Dersom det ikke er muligt at finde en Bedesal eller en Præst, ja, saa vil man jo foreløbig ikke kunne ansætte nogen Præst, men alt dette vil det jo blive Cultusministeriets Sag at overveie. Den ærede Taler var lidt urolig for, at flere af Forslagsstillerne ikke havde læst den store Pakke igjennem. Jeg kan i saa Henseende berolige ham; baade den første Forslagsstiller, den tidligere Minister for Slesvig, og flere andre af Forslagsstillerne have virkelig læst Pakken igjennem. (Tscherning: Ja saa havde vi Andre gjerne ønsket at see denne Pakke). Her er den. (Tscherning: Ja, der maa være een, der er tykkere!) Det ærede Medlem mener, at Pakken burde være tykkere, men vi kunne ikke gjøre for, at den ikke er tykkere, end den er. (Tscherning: Ja, den, jeg mener, var saa tyk!). Jeg skal, som sagt, gjentagende erindre Thinget om, at der her er et Sted, hvor vi med fuld Ret og Føie kunne hjælpe lidt paa det danske Sprog i Slesvig, thi denne ligger jo ved Slesvig, om den end i administrativ Henseende staaer under Kongeriget.

Kirke- og Underviisningsministeren: Nei, den hører virkelig heelt og holdent til Kongeriget og Meningen er netop at staae danske Folk dansk Gudstjeneste og dansk Skoleunderviisning, og ikke nøde dem til at laane tydske Underviisning i Kirke og Skole; derom er det, der handles. Jeg har ladet mig i Cultusministeriet udløvere de Sager, der handle om denne Gjensstand; jeg har gjenneingaaet dem efter bedste Evne

og har meddeelt Indholdet af dem. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) i den Henseende, som i alle andre, veed langt bedre Besked og finder Alt, hvad Andre vide, meget ufuldstændigt; jeg finder dog imidlertid, at de omtalte Akter indeholde saadanne Oplysninger, at der ikke kan være nogen Betænkelighed for Forsamlingen ved at gaae ind paa denne Sag. Skulde det virkelig vise sig, at Administrationen stødte paa Vanfæligheder, som den ikke formaaede at overvinde, saa var Ulykken jo ikke større, end at man da ikke brugte Summen; det var det Hele. Jeg vil indrømme, at naar Sagen skulde ordnes paa administrativ Maade, er der Spørgsmaal, som man først maatte have søgt at faae klarede, f. Ex. det, den ærede Rigsdagsmand nævnte, om Skolen kan afbenyttes til Bedesal (Tscherning: Og Tienden!); ja, ogsaa derom, om det var nødvendigt at lade Tienden blive ved Præsten i Reitum, saalange han er i sit Embede, og om altsaa Præsten i Rist i den Henseende maatte vente, indtil den Anden afgaer, og saa fremdeles; men det er Allsammen Spørgsmaal, som ikke frembyde nogen saadan Vanfælighed, at de skulde lægge nogen Hindring iveien for Bevillingen. Hvis Summen bevilges, saa lægger jeg aldeles ikke Andet deri, end at det derved vises, at man finder det rigtigt at bære Omkostning for denne lille til Kongeriget hørende Landsdeel; saaledes vil jeg opfatte Thingets Botum.

Høgsbro: Ogsaa i Udvalget talte den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) om den store Pakke, der skulde forelægges angaaende denne Sag, og atter idag har han bragt den paa Dmtale. Jeg maa tilstaae, jeg kunde ikke forstaae, hvorledes der kunde findes en saa stor Pakke angaaende dette Punkt, der forekommer mig at være temmelig simpelt, men det er nu blevet klart for mig ved nogle af de Ytringer, den ærede Rigsdagsmand idag har fremmat. Han nævnte Bistoppen i Ribe som en Mand, der havde havt med denne Sag at gjøre, og havde havt nogen Betænkelighed ved den, som den ærede Rigsdagsmand, saavidt han erindrede, havde